

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Becker Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Berky Éva jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Komárom-Esztergom Megyei Bíróságon 11.K.20.981/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2009. április 28-án kelt 11.K.20.981/2006/71. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 72. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 11.K.20.981/2006/71. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 300.000 (háromszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.500.000 (kétfmillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság 2004. I. és II. félévére áfa adónemben végzett ellenőrzést a felperesnél. 2004. I. félévre 61.478.000 Ft, 2004. II. félévre 59.864.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2006. június 13-án kelt 8429887259 és 8429887204 számú határozataival az első fokú határozatokat helybenhagyta.

A felperes keresetében mindkét határozat hatályon kívül helyezését kérte az első fokú határozatokra kiterjedően hivatkozással arra, hogy az ellenőrzés megindulásáról nem szerzett tudomást, a megbízólevelet nem a felperesi társaság képviselője írta alá.

A megyei bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. Döntését azzal indokolta, hogy az első magánszakvéleményt készítő

írasszakértő, valamint a perben kirendelt írasszakértő egyező véleménye alapján megállapítható volt, hogy a megbízólevelet a felperes képviselője írta alá, így az adóellenőrzés megkezdéséről a felperes nyilvánvalóan tudomást szerzett.

A megyei bíróság a számlák hitelességével összefüggésben kifejtette, hogy a hitelesség vizsgálatára könyvszakértőt rendelt ki, aki megállapította, hogy a felperes úgy igényelt vissza jelentős összegű általános forgalmi adót, hogy nem rendelkezett tartalmilag és alakilag kifogástalan számlákkal. Ezért megállapítható volt, hogy a felperes az alvállalkozói láncolat keretében megvalósuló ügyletek során nem a kellő körültekintéssel járt el.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, és az ítélet hatályon kívül helyezését, valamint a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentétes az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 93. § (1) bekezdésében foglaltakkal. Nem bizonyított ugyanis, hogy a megbízólevelet a felperes képviselőjének adták át. Utalt arra, hogy az adóhatósági revizorok tanúvallomásában foglaltakkal szemben a felperes képviselője tanúként határozottan állította, hogy az aláírás nem tőle származik, az aláírás hitelességének kétséget kizáró megállapítása érdekében többletbizonyítás volt szükséges. Álláspontja szerint a megyei bíróság az általa lefolytatott szakértői bizonyítás során az egyes szakértői vélemények ellentmondásait feloldani nem tudta, ezért szakértői felülvéleményezés elrendelése vált szükségessé, a bíróság azonban újabb szakértő kirendeléséről nem intézkedett, ezzel megsértette a Pp. 182. § (3) bekezdésében foglaltakat. A felperes hivatkozott arra is, hogy a megállapított áfa-különbözet alapjául szolgáló gazdasági események megvalósultak, a számlák valódiságát a felperes megfelelően bizonyította, ezért a jogerős ítélet az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 35. § (1) bekezdésébe ütközik.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 93. § (1) bekezdése értelmében, az ellenőrzés az erről szóló előzetes értesítés kézbesítésétől kezdődik. Ha az adóhatóság az adózó előzetes értesítését mellőzi, az ellenőrzés a megbízólevél egy példányának átadásával vagy az általános megbízólevél bemutatásával kezdődik.

Az Art. 93. § (4) bekezdése értelmében a helyszíni ellenőrzést az adóellenőr csak akkor kezdheti meg, ha az adózó vagy annak képviselője, meghatalmazottja, ezek hiányában két hatósági tanú jelen van. Az iratok között fellelhető megbízóleveleken az adózó vagy képviselője aláírása valódiságát illetően a megyei bíróság részletes bizonyítást folytatott le. A Legfelsőbb Bíróság hangsúlyozza, hogy mint felülvizsgálati bíróságot a jogerős ítéletben helytállóan és okszerűen megállapított tényállás köti (BH 1996.505.). A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye (BH 2002.29.). A bíróság által megállapított tényállás csak akkor iratellenes, ha az annak megállapítása alapjául szolgáló adatokat illetően ellenkezik az iratok tartalmával. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a bíróság álláspontja egyes bizonyítékokkal ellenkezik, mert ez a körülmény nem iratellenességet támad, hanem a bizonyítékok mérlegelése ellen irányul (BH 1994.639.).

A Legfelsőbb Bíróság megállapítja, hogy az aláírások valódiságát, és azt, hogy azok a felperes képviselőjétől származtak, a megyei bíróság a meghallgatott tanúk és két igazságügyi szakértő által készített szakvélemény, illetve nyilatkozatuk alapján állapította meg. Ezzel szemben a megyei bíróság nem fogadta el a felperes által a per során csatolt igazságügyi magánszakértői véleményt, tehát a bizonyítékok együttes értékelése alapján helyezkedett arra a jogi álláspontra, hogy a felperes az aláírások valótlanosságát nem bizonyította (Pp. 206. § (1) bekezdése). A Legfelsőbb Bíróság a bizonyítékok ezen értékelésének felülmérlegelésére alapos okot a felülvizsgálati kérelemben nem talált. A felülvizsgálati kérelemben előadottakkal szemben a megyei bíróság a korábbi magánszakvélemény készítője és a perben kirendelt igazságügyi szakértő véleménye közötti ellentmondást a tárgyaláson feloldotta. Erre figyelemmel a megyei bíróság nem sértette meg a Pp. 180. § (3) bekezdését, ugyanis a két szakértő egybehangzó véleményének helyességéhez kétség nem fér. A szakvélemény nem homályos, hiányos, csak a felperes által utólag csatolt magánszakértői véleménnyel áll ellentétben. A Legfelsőbb Bíróság utal a Pp. 183. § (2) bekezdésének azon szabályára, hogy a szakértői testület nem kötelezhető a korábbi szakvélemények felülvéleményezésére, szakvéleménye a szakértő szakvéleményével esik egy tekintet alá.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az Áfa tv. 35. § (1) bekezdésének sérelmére is hivatkozott és azt két indokkal kívánta alátámasztani. Egyrészt, hogy a számlák valódiságát megfelelően bizonyította, másrészt a bíróság által kirendelt igazságügyi könyvszakértői vélemény kizárólag a végkövetkeztetéseket tartalmazta, illetve a szakértőt a bíróság tárgyalásra nem idézte.

Az Áfa tv. 35. § (1) bekezdése értelmében az adólevonási jog kizárólag az előzetesen felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentum birtokában gyakorolható. A felperes előadásával szemben a megyei bíróság az igazságügyi könyvszakértőt 2008. július 18-i tárgyalására megidézte, a szakértőhöz a felperes képviselője több kérdést is intézett. A szakértő a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy szakvéleményét teljes egészében fenntartja (55. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2., 3. és 4. oldala).

A fentiekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem nem tartalmaz olyan indokot, amelynek alapján a jogerős ítélet jogszabálysértő volta megállapítható lenne a tekintetben, hogy a felperes által befogadott számlákat nem találta hitelesnek, illetve azt állapította meg, hogy a felperes nem a kellő körültekintéssel járt el.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta és az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest az alperes felülvizsgálati perköltségének, valamint a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére kötelezte (Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése, az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése).

Budapest, 2009. december 3.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró